

Fondator:
G. V. MUNTEANU

Redacția și Administrația
la Tipografia N. P. PEJU
B. A. R. L. A.
Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

Director:
Prof. C. TH. MOROȘANU

NOUA EUROPA

Foaie de propagandă și educație națională
Apare la 1 și 15 a fiecărui luni
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

ABONAMENTE:

Pe un an 200 lei
Pe 6 luni 120
Autorități și instituții . . . 500
Abonamente de aprijin: Brevole
Anunțuri și reclame, după înțelegere

Inscris la registrul publicității la Trib.
Telev. Nr. 21981

Prim-Redactor:
Preot I. GH. CHIRVASIE

Gânduri de Crăciun

Ne apropiem de marea sărbătoare a Crăciunului.

Această Crăciun de înlăuntrul.

Această Crăciun de înlăuntrul
de altă dată și totași profund
osebit de Cel pe care-l știm din
copilăria noastră, din străfundul
aniilor.

El, Pruncul cel adorat din ieslea
sfântă, acum este. În neoc aceștia
Așa cum ni se spune la Carle.
Amintirea nașterii Lui, în fiecare
an, ne aduce înaintea purăcei
aceleia iceane ale Familiei Sfinte, ale
Păstorilor și Magilor. Aceste iceane
trădese, în pofta eremii și oricăror
graunții, purăcei proaspăt, în inima
a două fetele de copii. Acelor
după trup care-l așteaptă, an de
an, cu frăgezie susțesece în
canta cu odinoștii Păstorilor și Magilor.
Și a celor care, susțesece, an
rămases prunci bunți, prunci curajosi,
primind cu inimă deschisă a sîna
la adorarea Celui trimis de Cer
pentru mîntuirea noastră, în trup
omeneș dar fără urmă de păcat.

Nu oamni înțes, în raport cu
marea sărbătoare a Intrupării lui
Dumnezeu, suntem adeseori alții
și alfel de căi erau cei cari
odinoștii dădăcu un sens mare
Crăciunului.

Crăciunul este sărbătoarea milii.
Bătrânul „Maș Crăciun” umbă
olevea printre oamnei ca să li
amintosească roșul fundamental
al Domnului Hristos în lume.

Crăciunul e singura bucurie a
tuturor celor „pentru sălășluirea
odărua nu se gesește loc” în lume.

Crăciunul este mafeștatea ceru-
tului coborât pe pământ: bucuria
pămîntenilor și a îngerilor loalălii,
în jurul peșterii ce se transformă
în bolă de cer.

Crăciunul este singura pace de
pe pământ chiar când dădăde odă-
dăde de uraganele războiului.

Ostășii Mareșalului nostru, în
numele crucei, stau în adorarea
Celui care l-a ajutat să biruie
desăru: „cu pace, Domnului”
rugându-se. I. Or. Opripan

NOUA EUROPA

Cu această Congresului European,
ce a avut loc la Berlin spre sfâr-
șitul lunii Noembrie, s'au pus ba-
zele unui noui Europe.

Diplomația secretă, când marile
State ale Europei, laun hotărîri și
dicătu edicte, cu umiltoare solu-
țiuni intronajului, ce priveau
statele mici, s'au lăsat sfârși.

Congresul acesta au lu-
at parte, alături și cu drepturi
egale, față de cele 2 mari pu-
teri continentale ale Europei—Ger-
mania și Italia, — aproape toate
statele bătrănuului continent cuprin-
se între oceanul Atlantic și Uni-
unea Sovietică.

Puterile Axel, pornind răboiul,
ce li s'au impus în 1939, pentru o
chestiune de prea mică importan-
ță — Coridorul Dantzigului —
n'au prevăzută, că în cele din ur-
mă acest răboiul va ajunge să
organizeze Europa, pe alte baze
ca cele de până azi și dela care
organizeze să fie exclusiv Uniunea
Sovietică, considerată de acum în-
calo ca stat din extremul occident
al Asiei.

Dacă n'ar fi fost la mijloc acest
sprijin vitos al Germaniei — Dan-
zigul — revărsarea bolșevismului
asupra Europei ar fi fost tot fapt
inevitabil.

Această revărsare, cu consecințe
funește asupra unei civilizații
de două mii de ani, ar fi însem-
nat pentru România dispariția ei
completă de pe harta Europei. Căci
n'ar mai fi fost posibil o re-
zistență ca cea de acum o mie de
ani, când barbarii năvălitori se
mîrgineau mai mult la pradă pen-
tru a și asigura tralul zilnic, de
cât la a agezare definitivă pe a-
ceste meleaguri.

Astăzi însă puhoiul bolșevic
revărsându-se asupra Europei, în
primul rând asupra neamului
nostru, cu mentalitatea, cu organiza-
rea, dar mai ales cu metodele de

distruagere perfecționate, ar fi în-
semnat să dispară, rînd pe rînd,
popoare care au clădit o temelie
de granit civilizației acestui con-
tinent.

Așa însă print'o intuție și o
prevădare unică în istoria diploma-
ticea, a organizat înăl Păcutul
Tripartit, străgînd în sfera ei
de acțiune, pe cea mai civilizată Pu-
tere din Extremul Orient Japonia,
apoi în al doilea rînd Păcutul
Anticomintern.

Atît Păcutul Tripartit, cît și cel
Anticomintern, la care au aderat,
rînd pe rînd, aproape toate statele
Europei, ambele Păcut avînd de
conducători pe cele două puteri
ale Axel—Germania și Italia—vor
avea un singur scop: O nouă
Europa.

O nouă Europa organizată pe
trei principii: militar, economic
și spiritual.

În punctul de vedere militar,
adobirea puterii bolșevice, va face
ca Europa să intre într'o fază care
n'oi asigure o pace durabilă și
decă putiunea de desvolare pe toate
fărmurile.

În punct de vedere economic,
atît Axel cît și celelalte state nu
vor mai avea. nevie de import
de peste mări și oceane — blo-
cada engleză, prin efectele ei a-
propoie nule, o dovedește.

În al doilea punct de vedere spiritual
se adeverește că la Berlin a luat
naștere o federație de state, de
sine stăitoare, o familie, străns
legate print'o frățietate politică
și economică.

Așa că, grație faptului că fiecare
stat participant în Păcutul Anti-
comintern, păstrându-și suverani-
tatea, libertatea și egalitatea de
tratament, nu e departe momentul
când toate, absolut toate statele
Europei, vor adera la acest Păcut,
clădind definitiv noua Europă.

Consul. Th. Moroșanu

PUTERILE IDEALULUI

Nu-oi om și n-oi popor care să nu aibă
un ideal, și înăl care treburile să
mență. Adică a nu tindă spre tot ce
este bine și frumos, spre tot ce este drept
și adevarat, spre tot ce este apropiat ca
sînge, lege și credință. Și să nu se simtă
tot mai legat de pămîntul în care li sunt
morfii și de care să nu se poată desprîși
nicodată. Acest înălțor scop al vieții,
ce-l poartă pămîntul, în suflet, este
denumirea de idealul său, care, fără nici
o exagerare, este purtător luminoș către
ceea ce îndreptă, farul cel luminoș
călea.

Un astfel de ideal a înălțat și în-
sălășluie și poporul nostru. Căci dor
acest ideal ne face să nu am avem răgăz,
pînă-unde toate puterile de care suntem
capabili la alba jîri și a oamnei.
Acest ideal ne face să înfruntăm moartea
pe câmpurile de luptă și li tot ei se luptă
să îndădă cu rezonanță graunția prin
care trecem. Acest ideal ne ridică în ochii
lumii, în simța și pretărea căreia înle-
găm să trăim și tot el ne apropie căi
mai mult de Dumnezeu, de a cărei așuri
nu ne-am putut lipsi nicodată. Acest
ideal înălță înăl de prezent, pe cei de
ieri cu cei de azi, și va face posibil și
lăgărua cu cei de mâine. Acest ideal ne
înălță și ne îndreptă, saluștate în
vraja credinței și a iubirii de țară și neam.
Acest ideal ne luminoșă îndăru cu o
rază pierde mormintelor la care ne dădăcu
somal de veci. Căci înăl ce ne spune
foc, legea, ca și cum ar vorbi înălțura
dintre noi: Idealul tău nu-oi duci cu
tine în mormânt, dar oricînd o rază
din el se va opri pe piatra mor-
mîntului tău și va arde mai puternic
de căi candela de aur a celui
mai mare bogat din lume".

De teneală acestui adăci engăștor ne-
cavim mai curînd de cîta ne așteptăm
înăl mare cupetilor și științelor
mai credincioși al Idealului nostru națio-
nal, ideal ale odrua lui luminoșă în
prezent și-va lumina desăruera piatra
mormîntului, restrîngându-se pînă la
peniunea acestui gace, mică dăr curată
la mărșăriturii ei pentru ideal. Și acesta
ca să nu se demăni Idealismul și tot
de-șuana al Idealului nostru, de unde să
pleacă sălăș luștitoră generatoș și unde
făcarea naționalismului îndărua ține să
odă și astăzi cu acelaș putere de viață
și unde razele Idealului luminoșă puternic
pietruie dăre morminte ale altor Idealuri,
ca să ne amănuie de ei și de idealul lor,
care este și al nostru. Acest lucru
s'au înălțat și cu toți celălți eroi, mări
clăruari și Idealuri și așuamul nostru
și să înălțăm și astăzi sălăș și cu toți
cel ce și-oi dat viața la sădărușul
războiului răzăit, al căror ideal conținea
și li și al nostru al acelaș care ne ră-
mă să-oi dădăcu la îndăruera.

Și-oi vom dăce la îndăruera acest Ideal,
cărui n'ar înălțăm! Căci puterile li
asărușă asupra noastră o înleșor și
mult mai mare de căi acelaș pămăntului
de aur ce eventual ar sta înălță odăru.
Că liișt ang un ideal, nu se tenem de
simic. Prea suntem putericiș prii ei, ca
să ne îndăru de noi!

L. C. Antonovici

Cugelare

Cînd moare idealul, viața se
surge fără nici un rost și a păcat
de zăbucului și zădărnice.

M. L. C.

Crăciunul datinelor noastre

Pe cragul marelui sărbătorile stră-
lucese în lumina lor dănd tuturor acel
tremur salutesc de participare la
slava divină, în nimbul de creștin-
dăru care sunt investimate
dă fiorei sfînt de încredere în pu-
terea lui Dumnezeu.

Este acceșia o lăini a inimii pe
care înălțor n'oi pot deslega de și
o simt și este o comoră a omului
fără de care viața ar fi lipsită de
orice sens. Deaceia credința așa
de minunată și deaceia urărea pe
scara ei dă siguranță „dovediri
celor nădădădute” cum afirmă ma-
rele apostoii al neamurilor. Căci
fără credință nu se înălțor nimic
sigur sub poula Căvelul, iar fără
iubirea înălțor din credință nu ră-
măne cîna șoc de din sbuciumul
frunții omeșiei.

Este totuși explicația răsului intru-
pării Domnului, cănd divinitatea
îmbracă chipul vemeșicului, zidind
credința și dănd aprijin iubirii prin
care se face om ca și noi.

Este faptul de unde treburile să
pomenesc orice cercetare și unde
treburile să se înleșăsc orice în-
dolăș. Și cînd inimă omului, îndie-
rent cine ar fi el, — savant sau
simplu martor — s'au înălțor să-și
aibă un rezim în toată polișticia ei,
deastuși din cîmpa aceea chiar,
acceșia înălțor curioșă înleșă să
îmbracă în podoba puterii ei tot
faptul credinței și totuși mărturia
iubirii. E cealaltă tălmăcire, a da-
tinei, legată de păzămire a datinei
care în Crăciunul nostru teologice

continuare în pag. 2-a

Crăciunul datinelor noastre

urmare din pagina 1-a

sepie toată slava de sus în coborârea ei la cel de jos, care primește și presa mîrșec pe Cel ce stă în mijlocul tuturor formelor și obiceiurilor legate de faptul «luării chipului de rob».

Binecuvîntat fie deci Crăciunul datinelor noastre. In el se trăiește lăpșul mistic al marelui mînuș de peștera păstorilor și se descifrează marea iubire a Cerului față de pămînt.

Nu degeaba vestitorii sunt copiii curții și în noa zadar ne-a rămas la toți în minte chipul nostru de altă dată, cînd în sîcîncoțea copilăriei noastre am dus la ferestre «vestea cea mare» și am purtat pe uliți de stî și țîrg «steaua» crăsiasă a Crăciului împărat de viață nouă și de pace adevărată.

Am participat la dăruirea și-am înălțat cu glasul nostru neprețuit eternă dragoste a pruncului dumnezeu, «care om s'a făcut, ca apoi să se răstîngăie în vremea lui Pilat din Pont».

L-am cîntat cu cîvință, fiindcă In El se cuprinde nemărginita brodată așa de frumos în acea scîlă de mătasă, care cuprinzînd lumina toată, în această lume mare, ne-am aflat și noi un loc, chiar dacă el a fost numai de-apăra sau de-o opla parte. In acest loc s'a luminat credința. Iar în privirea a celei ficioare cu chip de Heruvim și cu sură de serafim s'a destălmîi iubire. E cîntul în care am așezat înfășurarea în scutitele dragostei și înmulț în care ne-am pus temelia nădejdei că acei «mititi și n' înfățiși» sînt Dumnezeu cel viu, pe care l-am vestit în orice cămă sau colibă de român din țara asta, român care știe că nestemata din fundul scutitei, este nestemata credinței și a datinei legii lui.

Deaceia se deschide cerul în noaptea de tîină și deaceia se ostenesc urșile în vraja luminării victorioasă. Cîel dacē Cerul s'a pogorît la om, apoi și omul a cîntat să prîndă cerea din toată sfințenia împăratului celei de sus.

Și atunci orice fapt dela «Nagțerea Celui fără deinceput» și-a cîpătî semnul dălmîrii în vreme și cu aceasta plămîndrea datinei atînt de plîduitoare pentru cine vrea s'o vadă

In noaptea asta mare, cînd înțelegem lui Dumnezeu se cobor pe aripi de vis la cel ce sunt decăvîrșit cu cel de-acum două mi de

«IUDAICA»

VI

Ceia ce e mai intolerabil însă decît toate aceste neadevăruri, întortoche și prostii presintate în coloanele unui mare ziar de intelectualitate românească, dovadă încă doare înșelătoare zicalei că «șarpele, cînd îl doare capul, lese la drum», e înșeluta de incapacitate, de profundă decădere, de încetată agonia națională adusă întregii societăți românești.

Da, aceasta o face cavalerul Fildermann, crezînd că suntem așa de lipsași de orice demnitate națională încît să-și înghințim grosolanele insulte.

In discuțiile dintre noi, avem dreptul, ca orice altă nație, să descoperim și să semnalăm relele sociale și morale care se pot înfrupta, și o facem anume pentru a provoca această îndreptare. Ori cine se înălțămă a trăi între noi fără să alba drepturile naționale creatoare și apărătoare are datorita de a ajuta la opera de înșăstătoare. Dar a culege toate aceste constatări, a-și face din ele un dosar, a-l păstra cu îngrijire, comunicîndu-l poate și în strălătinata dușmană, a-l arunca în obrazul celui ce te găzduiește și-ți cîștiga viața mai larg decît înșși oamenii țării, e un act mizerabil.

D. Fildermann o face ca să dovedească lipsa de orice inițiativă și pricepere, mal ales în meșteșuguri și negoț, a poporului românesc.

Așa se și face oare? Oare întreaga moștenire a unor meșteri așa de fini, încît și azi, până în Paris, cizmăru român e neltecut și orice castă fărîncă arată priceperea săteanului neltețit de nimeni în toate domeniile industriei și artei, să se fi risipit în vînt?

Da, să poftescă doctorul nostru într-o localitate românească fără Evrei, la Vălenii-de-Munte, de pildă, și va vedea până astăzi cum o grupare a noastră poate trăi în toate ramurile ei fără să se constate o singură lipsă. Și aceasta în totala lipsă de interes, până în timpul din urmă și în ciuda legilor care se votează, din partea Statului politicienilor și birocraților.

Românul poate face orice și concursa pe oricine, cu o singură condiție: Să fie ajutat de țara lui și să n'abă în față ceea ce reprezintă de fapt Evreimea la noi: un «Stat economic complet, împiedicat în mijlocul organelor de viață ale unei societăți istorice stupido ospitaliere».

Trei articole vor arăta cele trei faze ale acestei operații de înmănușare, care, cu orice încredință în marșele legii, trebuie

(se va)

ani și cînd și Cerul participă în cîntarea cea fără de pereche, a-ului și inimile se deschid.

Și noi, toți creștini de pe meleagurile în care «Florile dalbe» au fost o lozincă și boeria o emblema, datori suntem a participa cu cîvîtoare la implinirea datinei noastre străbune.

Va fi priceperea mînușului celei mari și va fi semnul dălmîrii noastre pe acest pămînt.

E o poruncă venită de dincolo de vreme și de porunca datinelor noastre de ieri, de azi și de toatezile.

E Crăciunul datinelor noastre și-ți înțelegerea sbucimului a acestui neam care va birui toate provinciile, de vreme ce pruncul dumnezeu se va face ca așa să fie.

Pr. I. Gh. Chirvasie

MĂNA

Măna cîdvește
Fie binecuvîntată!
Măna doboră
Fie lertată!

Măna înfăptuiește gîndul
Fie binecuvîntată!
Măna înmăncește sporul
Fie lertată!

Măna lapă
Fie binecuvîntată!
Măna kovole
Fie lertată!

Măna logodește dragostea
Fie binecuvîntată!
Măna fîntăruie dusăpîrtea
Fie lertată!

Măna mîngîie
Fie binecuvîntată!
Măna blestemă
Fie lertată!

Măna încreoză frumos
Fie binecuvîntată!
Măna sîrăcă rube
Fie lertată!

Măna sfințește
Fie binecuvîntată!
Măna otrăvește
Fie lertată!

Măna fură!
Fie condamnată!
Măna ucide
Fie condamnată!

Măna pîncoțvește ara
Fie lertată!
Măna pădoie prilejite
Fie binecuvîntată!

Măna zdrobește
Fie lertată!
Măna mucește,
Fie binecuvîntată!

Măna neapă binele
Fie lertată!
Măna deamărează
Fie binecuvîntată!

Măna amănează
Fie lertată!
Măna se închină
Fie binecuvîntată!

Măna șterge complexul
Fie lertată!
Măna scrie înțelept
Fie binecuvîntată!

Măna chinuște
Fie lertată!
Măna alina
Fie binecuvîntată!

Măna respinge dorința
Fie binecuvîntată!
Măna înșelătoare furtive
Fie binecuvîntată!

Meru vîna norocoșe și primjucioale,
Să condamnăm mîna cîde odăit,
Să lertăm mîna adesea ort,
Să binecuvîntăm mîna totdoană!

M. L. Creangă

Cuvîntare ținută la 1 Decembrie 1941 - «Ziua Unirii»

in Liceul de Fete «Iorgu Radu» Bărlad

(fragment)

. Vieța sîntleşcă a Meșior este demă de concosie și o pildă pentru toți cetății Români, de anume voi încercă să eroe cîtera amintiri ale zilei din călătoria făcîie în acest țes.

Cu mișii noi la urmă am avut prima oară prilejul să petrec o vacanță de Paști la Tîra Meșior și Tîra Romăni. Tîra domăică să cunosco țorurile, unde Romăni au opus o rezistență atî de înăfășii încercărilor de ocupare ale Ungurilor, dar mai ales voian să canose, pe ocia, care desprîpîi de noi, de întorește cotate de mișii și Ardealului, la granție vestite a plămîntului românesc, am putut pășii nestăvînită în ține nestăvînit. M'am lator cu sufletul îndatit și cu o încredere nelzărărită în țeria acestui neam.

El calcă și-și mîndri ca niște adreștări domni ai locurilor, coștăniți parci de drepturile lor de stăpînitori. Sufletina l-a ojeit, ne l-a abătut.

Am cunoscut pe intelectualii orășului, lui povestirea istoria Ardealului cu adăa înfășiere de parci am trăit dălmîngul vesucilor, alături de strămoșii lor, parci și-și povestea proștile lor amintiri.

Scribitorul Petrești a fost pentru ei prilej de emre și de înfășiere sîntleşcă pleacă cu toții la mormintele lui Avram Iancu, sub goraul, unde și-a aduat țaria tovarășii lui de lupți la Tîbele. S'au stăruie țrăni adunajii acolo din toate vîlgănele miștorilor ca pe vremea, cînd au răspuns chemării «Războinică a lui Horia».

Dupl celor religioase și etatece patriotice a început cu învîrtă și ardolene, la care au luat parte cu toții indierții de situația socială, mișii prin aceștii sentimente.

Am înțeles atunci ce arme puternice au

avut ei în lupia pentru apărarea ținelei neamului. Păstrarea a tot ce-și românesc, ca pe cea mai de preț comărie lăsată de strămoși, va face din ei cel mai sigur hotar al seamăii noastre spre Apus.

S'au scure abia douăzeci dezeci de țaria cea mare și au venit nevăi de murei prețeloi au sumal pentru noi Romăni și pentru întreaga omșire. Vrem, pe care niși fost aortite ale le țerii și voi dragi eleva. Neamul românesc a trebuit să treacă și ei prin noi și dureroase încercări. Pămîntul țării noastre a fost iar rupt în bucăți și înstrălinat țaria ca Romăni nu în țineșajii și-și hotărășcă soarta lor prin lapte.

Dar abia la ne an de această ultimă încercare, dreptatea a început să se arate iar pentru noi, Prin vitejii și țeriele ne-mărginîte a soldatului român, Banerabia și Bașioria cotropite de dușmani, care au păcătuit pînă și credința strămoșescă, au fost liberate și plămîntul nostru lătrăit în Răzbit și Mîză-Noaptea.

Vieța Bărladului de acum 50 de ani

Administrația Ziarului "Vocea Tutovei", roagă pe onorabili săi abonați, să binevoiască a achita abonamentul d-ilor, având în vedere cheltuielile și munca ce depun pentru aparițiunea ziarului.

Totodată mulțumește tuturor d-ilor abonați care s'au grăbit a-l achita.

Abonamentele se pot înainta prin poștă, cu mandat poștal, sau în mărți, la adresa ziarului, "Vocea Tutovei".

Concert — Măine Duminică 15 Decembrie curent, d-l Constantin Georgescu, cunoscutul bariton din București, va da, în sala Teatrului cel mare, cu ocazia născutului d-sale pe aici, un frumos concert vocal, cu concursul d-lui Oscar Hinche, a d-lui Poicitar și a d-lui Oswald.

Sperăm că publicul amator va ști să aprecieze talentul d-lui Const. Georgescu și îl va da cuvenita încurajare.

Banquet — Joi 12 curent, a avut loc în Restaurantul Hotelului Europo, un frumos banquet, organizat de către oltiner reg. 12 Cantemir, dat în onoarea d-lui Colonel Ivanovic, care a fost permuat din Bărlad, la garnizoana din Craiova. S'au ridicat mai multe toast în onoarea sa.

Baj — În ziua de 27 Decembrie curent, va avea loc în sala Teatrului din orașul nostru, un bal dat de comitetul doamnelor române, de cărui venit va fi distribuit la cei lipsiți cu desăvârșire de mijloace. Asemenea și pentru ziua de 31 Ianuarie 1892, este fixat balul Societății funcționarilor publici, care va fi cu tombola.

Un consiliu — Consiliez pe d-l G. B. că în loc de slăcarea ce a apucat, să se ocupe mai bine de meșteșugul său de cearșăncărie și argăntărie pe care lăsand-o în părăsire l'au părăsit clienții.

Cum se strică o prietenie

— Poveste —

— Dragă Petrică, suntem prieteni de peste douăzeci de ani, răstimp în care și-am făcut multe servicii, este rândul tău ca să-mi faci și tu unul.

— Vai! dragă Cezărie, se poate, să nu te servesc, bine înțeles, dacă îți stă în putăni.

— Iți stă, căci celace voacă să te rog, e o nimică totuși pentru tine.

— Și ce anume?

— Uite ce este. Aș dori ca băștinașul meu, P., pe care l'am făcut la Institutul Medico-Militar, să știe că vârlul tău, Generalul T., are mare înfluință de București; cred că o vorbă puțin la el, la comisia de examinare, ar face mai mult decât răspunsurile fiului meu, care, de altfel știți foarte bine, că a luat bacalaureatul în condiții bune.

— Tot ce poate fi mai ușor. Dar cum să facem? n'as vrea să-ți dau o scrisoare, e mai bine să vorbesc personal cu vârlul meu.

— Mergem împreună la București, nu te costă nici tren, nici masă, nimic.

Din gara de Nord, când cei doi prieteni s'au despărțit spre a se reîntâlni la ora mesei, Petrică se adresează scumpului său prieten: — Mă-l Cezărie, eu mi dau direct la vârlul meu spre a-l prinde acasă.

Înainte de ora mesei cel doi prieteni se întâlnesc pe Calea Victoriei, când Petrică comunică lui Cezărie:

— Dragă Cezărie, s'au făcut i P. să se prezinte la examen și chiar de nu va răspunde nimic, va figura pe lista reușiiilor,

— Mă-l Petrică, vino se tu pup. Și cel doi prieteni s'au îmbrățișat cu eufuziune, fără a se țena de mulțimea trecătorilor la care oară pe Calea Victoriei.

La restaurantul Continental, după Petrică goliște o baterie și acum se lupta cu un șteit garat, apare în cadrul așii Generalul T., vârlul său. Dela ușă, care îl zărește pe Petrică, țintă la el, întâmpinându-l cu cuvintele:

— Bine mă-l Petrică, se poate să vii în București și să nu dai la mine? Câți ani sunt de când nu ne-am văzut? Sunt vre'o 3! Nu-l Petrică?

Petrică, însă drept răspuns la exploziile de bucurie ale vârlului său, se face galben vând, în sfârșit trece prin toate colorile curcubeului, nepuțând articula nici un cuvânt.

Iar bunului și scumpului său prieten Cezărie, i s'au înodat în gâtlei ultimile dumăce, așa în cât a rămas stămă de piatră, până ce a plecat Generalul.

— Excuzote, pezechechiale, bandite și altele grațiozități de acces-țea, au fost cuvintele de despărțire ale lui Cezărie la adresa bunului său prieten Petrică.

Înțuit a mai adăugă că P. a căzut la examen.

Povestea este autentică, iar personajele nu trădesc în țara lui Tutancamon.

Thacco

Informațiuni

■ **Rugăm stărilor pe abonații noștri a achita costul abonamentului.**

■ **Scăzătorile ce le-am făcut până în prezent, cu scumpetea hârtiei și o mână de lucru, ne obligă la această rugămintă.**

■ În noaptea 1 decembrie s'au strucat, fără pierdere direcționale, o informație cu privire la niștigăa autorităților comuniste.

■ În noaptea 1 decembrie s'au strucat, fără pierdere direcționale, o informație cu privire la niștigăa autorităților comuniste.

■ La 6 Decembrie liceul industrial de lea "Neculai Rogoza Coloneanu" de sub conducerea D-iei Ecaterina Ghimpu, directoroa școlii, a primit pe fondatorii școlii, care li poartă numele, print'o alăbă religioasă și un parasita la biserica S. Ioan, unde au căutat la chip doșobii de frumos și răsunător în corul regiilor condus de D-na profesora A. Prada.

Tot atunci s'au prezentat memoria fondatorilor N.R. Coloneanu, print'o căvătare bine știută fiind că o alăbă a acestei școli, evocându-i viața demăi de inițiat și arătată o distinsă recunoștință pentru el.

Au participat la această plăasă comemorare, corpul profesoral al școlii, șiere, părinți, invitați și un numeros public.

După amiază a fost la acasă o frumoasă seară cu corzi și poseri patriotice, jocuri și piese de teatru morale și naționale, surpris pentru copii, care au d'atrat asistența în chip foarte plăcut. Remerțăm școlii, munca și pricepera a acestei școlii începând dela conducerea administrație și corpul profesoral în special de la doamna Profesoră Dumărescu, căldura, înțelegere, înțelegere, care au pregătit seara de plăcere și elevii, care, pe lângă studiu și lucru, de teatru șiere, s'au ocupat cu această distinsă implinire de tradiție școlară și deșerie acasă.

■ Au mai contribuit la prepararea fotiei noastre următoarele persoane:

N. Găloș, Saseal	Lei 200
D. Popescu, loco	» 200
Col. I. Verescu, loco	» 200
V. Bujă, Bogdana	» 100
Ar. Malache, loco	» 100
Inginer Cezar Epure, București	» 1000
Petrache Dina, loco	» 200
Preot H. Bărbulescu, loco	» 200
C. Halaba, Dragomirești	» 200
L. C. Huluba	» 200
Jean I. Ioanescu loco	» 200
Jordan Iosin, Fântâna	» 200
Dr. Col. Tr. Miroșescu, Buc.	» 1000
S. Negură, loco	» 200
D. Bădăru, loco	» 200
M. Bărbulescu, loco	» 200
Preot C. Bădu, Bălăgești	» 200
Costa Stura, București	» 2000
I. Bădănu, loco	» 200
Eng. Jerră, București	» 200
Directoră Vasalinea Bărgăne	» 200
Ing. N. Bărgănu, loco	» 200
Col. Paul Camăbureanu, Pocoloni	» 200
C. Oprea, Bărlad	» 200
Preot Căpitan St. Popoiu	» 100
V. Georgescu-Bărlad, Loco	» 200
Lasăr Iosin, loco	» 200
Dr. C. Ciurascanu, Pitești	» 200

De vânzare

■ În satul Pateroa e gospodărie complexă compusă din o casă de cărămidă având buclărie de vară și țărăni, magazie, covor, pivniță, hambar, grădă, etc. având 25 pământuri, livadă cu pomi alțiși, fântână.

■ Cel interesați se vor adresa d-lui C. Popa Str. Traian No. 8 Bărlad sau la Palermo.

■ **MULȚITURI PUBLICE.**

■ Iatru spăimântor acestei gazele însemnă, cu vie reconștințată și pe Prea Sfințitul Episcop Grigorie al Hașilor.

■ Prea Sfinția Sa născut 1000 lei. Este un gen sfânt al Prea Sfințitului Iacobi din Iabreha ce-poartă Bărladului și amintirilor legate de acest oraș.

■ Mulțimii cu teată căldura.

■ Marți 9 Decembrie c., a sosit în localitate d-na Alexandrina Cantacuzo Prezidentea generală a Societății Ortodoxe a Femeilor Române, pentru organizarea școlii filiale locale, pe care ocazie s'au ales un nou comitet sub prezidenția d-rei Veronice Tachă, directoroa școlii de fete "Ioncu Radu".

■ A fost primit de autoritățile locale în frunte cu d-l Prefect, d-l Primar și Intregul Comitet, care le-au oferit o masă la restaurantul Bărlad.

■ **O înaltă distincție și o dreaptă recunoștință.**

■ Alături cu doșobetele mari fapți de arme ale vitejilor între vitejii neamului, care au înfrânt dușmana romanșului și al creștinșului, și este citată prin ordin de zi pe Armată și Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române de sub prezidenția generală a doamnei Alexandra Gr. Cantacuzino.

■ Nu trebuie să scape niciunul român și creștin importanța istorică a acestor fapți care consacără societatea ortodoxă ca o mare operă națională și de inițiativă.

■ Domnul Mareșal Ion Antonescu, Comandantul Statului, onorific prin această înaltă distincție Societatea Ortodoxă și pe Prezidentea Generală, credem că suntem pătrunși cu toți românii și române de sardina ce ne încumbă de a fi mai harnice, mai vigilenți și gata a ne face datorita la postul atât de onorat.

■ Dăm mai jos citarea pe Armată.

■ Rog și cu acest prilej pe toți bunii români și române să se înscrisc între membrii Filialei Bărlad.

Președinte Filialei
Maria P. Constantinescu

Citarea Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române
prin ordin de zi pe Armată

UNIVERSUL
Alături de Corpul sanitar militar, Consiliul de patronaj al operelor școlii, Societatea de Cruce Roșie, Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, cu dăruia munca lor doșobete pentru alăbăra susținerii lupătorilor care s'au înfura de pe câmpul de luptă cu trupele strălucite și s'au străduțit să înălțare, înălțându, nemămurăte greutăți, nevoile familiilor străbe și ale lupătorilor.

■ Pentru deosebitul și munca depășită neprecupețită, citez pe Armată și aduc mulțumirile Fetei, Societăților enumerate mai sus.

(as) I. ANTONESCUI
Mareșal și Comandant al Căpitanșii Statului

Am nevoie de:

■ **Un vataș, un chelar și un viticulitor**

■ Caut oameni pricepuți, harnici și foarte clasiji în — lărași grății familiare — de preferință necurași. Se poate obține mobilizare pe loc. Oferte la ziar.

Croitoria RADU CĂRUȚASU-Bărlad

Strada Ștefan cel Mare Nr. 45

Execuțiu tot felul de haine civile, militare și de damă în cel mai scurt timp și cu prețuri convenabile și confecționate în mod ireproșabil.

LA VASILE PASCARU

BĂRLAD, str. Lărd (Casele Borden Verde)

Restaurant cu mâncări calde și reci cu renumite vinuri și diferite bășuri aploșoare. Serviciul consiliilor și prețuri convenabile.